

בית משפט השלום ירושלים
א 21134/95
עליאן נ.
תאריך פתיחה: 05/12/95

בבית המשפט השלום בירושלים

בעניין: 1. _____ עליאן

2. _____ אבו חומוס

שניהם מעיסוויה, ירושלים
ע"י ב"כ עוה"ד באדרה ג. חורי
ו/או האלה ח'ורי
מהמוקד להגנת הפרט
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-283555; פקס: 02-276317

התובעים

נגד

1. _____ סרחאן

2. _____ סרחאן

הנתבעים

מהות התביעה: נזק גוף

סכום התביעה: 100,910 ש"ח

כתב תביעה

1. התובע מס' 1 הינו יליד 1966, תושב עיסוויה, ירושלים.
2. התובע מס' 2 הינו יליד 1970, תושב עיסוויה, ירושלים.
3. הנתבע מס' 1 הינו יליד 1966, תושב הכפר חורפיש. בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו, שירת הנתבע 1 כשוטר במשמר הגבול.
4. הנתבע מס' 2 הינו יליד 1966, תושב הכפר חורפיש. בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו, שירת הנתבע 2 כשוטר במשמר הגבול.
5. בליכ ה-18.6.89 פעלו הנתבעים 1 ו-2 (להלן: "הנתבעים") בצוות משמר הגבול (להלן: "הצוות") שכלל שלושה שוטרי מג"ב, במסגרת סיור באיזור

- העיר העתיקה, ועיכבו לצורך בדיקה שלושה אנשים ביניהם התובעים 1 ו-2 (להלן: "התובעים") בשכונת ואדי אלג'וז, במזרח ירושלים.
6. התובעים נדרשו ע"י נתבע 1, שהיה מפקד הצוות, וע"י נתבע 2 להתפשט, כדי לערוך עליהם חיפוש. משסירבו התובעים לדרישה זו, היכו אותם הנתבעים בבעיטות, סטירות ודחיפות.
7. בהמשך הופשטו התובעים מבגדיהם ובעודם עירומים נדרשו ע"י הנתבעים לשבת לקום ולהסתובב.
8. לאחר שהתובעים לבשו את בגדיהם, היכה הנתבע 1 שוב את התובע 1 בבעיטות וסטירות.
- התובע 1 הוכה ברגלו הימנית, בה עבר ניתוח.
9. ביום 19.6.89 הגישו התובעים תלונה לקצין תלונות הציבור, מרחב ירושלים, בגין שימוש בכח, נגד הצוות שכלל את הנתבעים.
10. בעקבות הגשת התלונה ע"י התובעים, הוגש כתב אישום נגד הנתבעים והם הורשעו ע"י כבוד השופטת פרוקציה ביום 30.3.93 בבית משפט השלום בירושלים בתקיפה בנסיבות מחמירות, עפ"י סעיף 382 לחוק העונשין תשל"ז-1977 ושימוש לרעה בכח המשרה, עפ"י סעיף 280 לחוק העונשין. רצ"ב הכרעת דין כחלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה.

תקיפה

11. התובעים יטענו כי הכאתם בבעיטות, סטירות ודחיפות על ידי הנתבעים, מהווה תקיפה כמשמעותו של מושג זה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) וכי הנתבעים אחראים אחריות ישירה להכאתם של התובעים, שלא בהסכמתם.

רשלנות

12. התובעים יטענו כי מעשה התקיפה של הנתבעים מהווה עוולת רשלנות בפני עצמה.
13. לחילופין, התובעים יטענו כי הנתבעים התרשלו, ורשלנותם של הנתבעים התבטאה במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:
- א. חרגו מסמכותם ופעלו בניגוד להוראות מפקדת מג"ב ו/או צווי ו/או הנחיות מפכ"ל המשטרה ו/או
- ב. התנהגו בקלות דעת ו/או בזלזול ו/או באי אכפתיות כלפי שלמות גופם של התובעים ו/או
- ג. לא עשו כל שביכולתם של אנשי משמר גבול סבירים לעשות בכדי למנוע את אירוע הנזק ו/או
- ד. נקטו בשיטה פסולה לשמירה על הסדר הציבורי.

ה. השתמשו לרעה בסמכותם בכך שנטלו את החוק לידיהם והפעילו כח נגד התובעים ללא כל הצדק שבדין ו/או ללא כל סיבה סבירה.

הפרת חובות חקוקות

14. א. לחילופי חילופין, יטענו התובעים כי הנתבעים הפרו חובות חקוקות שבדין ואשר נועדו לפי מובנן הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנים התובעים, וכי אירוע התקיפה והנזק שבעקבותיו נגרמו עקב הפרת אותן חובות.

ב. התובעים יטענו כי בין היתר הפרו הנתבעים את החובות החקוקות שבחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, התשנ"ב - 1992 (להלן: "חוק היסוד") ובפקודת המשטרה (נוסח חדש), תשל"א-1971 (להלן: "הפקודה").

15. ליתר פירוט, ומבלי לפגוע בכלליות הנטען לעיל, יטענו התובעים כי הנתבעים הפרו את החובות שלהלן:

א. סעיף 280(1) לחוק, הקובע כי עובד ציבור שתוך שימוש לרעה בסמכותו עושה, או מורה לעשות, מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר, דינו מאסר שלוש שנים ו/או

ב. סעיף 378, 379, ו-382 לחוק בדבר תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בנסיבות מחמירות ו/או

ג. סעיף 2 לחוק היסוד הקובע כי: "אין פוגעים בחייו, בגופו או בכבודו של אדם באשר הוא אדם".

ד. סעיף 3 לפקודה בדבר חובתו של שוטר בקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש.

16. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לתובעים הנזקים הבאים:

1. א. התובע 1 נעדר מעבודתו שבוע ימים, מאחר שחש ברע כתוצאה מהבעיטות והמכות שקיבל ברגלו הימנית, בה עבר ניתוח. על כן, יטען התובע 1 כי הינו זכאי להפסד השתכרות בסך של 450 ש"ח, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום התקיפה ועד ליום הגשת התביעה, סכום אשר מגיע לסך 910 ש"ח.

2. א. התובע 1 יוסיף ויטען כי הינו זכאי לפיצוי בגין נזקיו הנפשיים ועוגמת הנפש אשר נגרמו לו כתוצאה מהמכות, הבעיטות, הסטירות וההשפלה שחש בה כתוצאה מהפשטתו מבגדיו, כמפורט בסעיף 7 הנ"ל, והינו מעמיד את תביעתו בשל נזקים אלה על סך 50,000 ש"ח.

ב. התובע 2 יטען כי הינו זכאי לפיצוי בגין נזקיו הנפשיים ועוגמת הנפש אשר נגרמו לו כתוצאה מהמכות, הבעיטות, הסטירות וההשפלה שחש בה כתוצאה מהפשטתו מבגדיו, כמפורט בסעיף 7 הנ"ל, והינו מעמיד את תביעתו בשל נזקים אלה על סך 50,000 ש"ח.

17. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובעים את נזקיהם כמפורט בתביעה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל, בנוסף להוצאות משפט.

הא"ח ח'ורי
האלה ח'ורי, עו"ד
ב"כ התובעים

נספח: הכרעת דין

ירושלים, היום 4, לחודש דצמבר 1995

(ת.ש 737, מ"מ 14879)